

Sygn. akt VI U 414/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: starszy protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania A. R.

od decyzji (...)w W. z dnia (...) znak: (...)

przeciwko (...)w W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje odwołującej A. R. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 27 czerwca 2005 roku do 20 października 2005 roku i od 2 stycznia 2006 roku do 28 lutego 2006 roku.

Sygn. akt VI U 414/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...), znak: (...), (...) w W. odmówił A. R. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 27.06.2005r. do 20.10.2005r. oraz od 02.01.2006r. do 28.02.2006r. W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że zwrócił się do (...) w W. o nadesłanie zaświadczenia płatnika składek ZUS Z-3 oraz zaświadczeń lekarskich za okres od 27.06.2005r. do 20.10.2005r. oraz od 02.01.2006r. do 28.02.2006r., jednak w odpowiedzi uzyskał informację, że A. R. nie była pracownikiem (...) w P., w związku z czym brak jest wymaganych dokumentów. Ze względu na brak wymaganych do przyznania zasiłku dokumentów ZUS odmówił A. R. prawa do zasiłku za wskazane w decyzji okresy.

(decyzja z dnia 06.09.2017r. – k. 2 akt organu rentowego)

Od powyższej decyzji A. R. wniosła odwołanie. W uzasadnieniu odwołująca powoływała się na prawomocny wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieście VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych sygn. akt VIII 4928/05;

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy powtórzył argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5 – 5 verte)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się A. R. była pracownikiem (...) w W. od 1 stycznia 2001 r i była niezdolna do pracy w okresach od 27.06.2005r. do 20.10.2005r. oraz od 02.01.2006r. do 28.02.2006r. Zwolnienia lekarskie za wyżej wymienione okresy odwołująca złożyła do pracodawcy. Zwolnienia były również w posiadaniu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

(dowód: zaświadczenia lekarskie – k. 65 – 73)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 26 maja 2009 roku, sygn. akt VIII P 4928/05, Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że A. R. łączył stosunek pracy z (...) w W., którego następcą prawnym jest (...) w (...) Oddział w L. w okresie od 1 stycznia 2002 roku do 27 lutego 2006 roku.

Sprawa z powództwa odwołującej się o ustalenie istnienia jej stosunku pracy w okresie od 1 stycznia 2002 roku do 27 lutego 2006 roku została zainicjowana pozwem złożonym przez A. R. dnia 30 grudnia 2005 roku.

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 maja 2009 roku, sygn. akt VIII P 4928/05 wraz z uzasadnieniem – k. 41 – 56)

(...)w W. na dzień 30 listopada 2004 roku zgłosił do ubezpieczeń 3 osoby.

(dowód: mail z dnia 23.08.2016r. – k. 13 akt organu rentowego)

(...) w W. pismem z dnia 16 lutego 2011 roku zwrócił się do (...) Zarządu O. w L. z prośbą o nadesłanie zaświadczenia płatnika składek ZUS Z-3, umowy o pracę i świadectwa pracy oraz zaświadczeń lekarskich za okres od 27.06.2005r. do 27.02.2006r. dotyczących A. R..

Kolejnym pismem z dnia 20 września 2016 roku (...) Oddział w L. zwrócił się do (...) w W. o nadesłanie zaświadczenia płatnika składek ZUS Z-3 oraz zaświadczeń lekarskich na okres od 27.06.2005r. do 25.10.2005r. oraz od 02.01.2006r. do 28.02.2006r. dotyczących A. R..

Pismem z dnia 20 września 2016 roku (...) Oddział w L. zwrócił się również do (...) w L. o nadesłanie zaświadczenia płatnika składek ZUS Z-3 oraz zaświadczeń lekarskich na okres od 27.06.2005r. do 25.10.2005r. oraz od 02.01.2006r. do 28.02.2006r. dotyczących A. R..

W odpowiedzi na pismo ZUS (...) w L. poinformowało, że nigdy nie był płatnikiem A. R., ponieważ nigdy nie był jej pracodawcą, nie została przejęta przez niego żadna dokumentacja z likwidowanego O. w W..

Również (...)w W. poinformowało, że nie było pracodawcą A. R., w związku z czym nie może przesłać dokumentacji, o którą prosi ZUS.

(...) w W. zwracał się jeszcze dwukrotnie, pismami z dnia 30 grudnia 2016 roku i 8 lutego 2017 roku, do (...) w W. o nadesłanie zaświadczenia płatnika składek ZUS Z-3 oraz nadesłanie umowy o pracę i zaświadczeń lekarskich odwołującej się A. R..

W odpowiedzi pismem z dnia 27 lutego 2017 roku (...) w W. ponownie poinformowało, że A. R. nie była jego pracownikiem, dlatego nie może on przesłać dokumentów, o których mowa w piśmie ZUS z uwagi na to, że ich nie posiada.

(dowód: pismo ZUS z dnia 16.02.2011r. – k. 23 akt organu rentowego, pisma ZUS z dnia 20.09.2016r. – k. 11 - 12 akt organu rentowego, pismo (...) w L. – k. 10 akt organu rentowego, pismo (...) w W. – k. 9 akt organu rentowego, pisma ZUS z dnia 30.12.2016r. i 08.02.2017r. – k. 4 – 5 akt organu rentowego, pismo (...) w W. – k. 3 akt organu rentowego)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody, których prawdziwość i wiarygodność nie były kwestionowane przez strony w toku postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie A. R. od decyzji ZUS odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za wskazane w tej decyzji okresy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2017r., poz. 1368, ze zm.; dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie zaś z art. 53 ust. 1 tej ustawy przy ustalaniu prawa do zasiłków i ich wysokości dowodami stwierdzającymi czasową niezdolność do pracy z powodu choroby, pobytu w szpitalu albo innym zakładzie leczniczym podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne albo konieczność osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny są zaświadczenia lekarskie, o których mowa w art. 55 ust. 1 i art. 55a ust. 7, albo wydruk zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 55a ust. 6.

W toku niniejszej sprawy ZUS przedłożył wydruki zaświadczeń lekarskich, które potwierdzają niezdolność odwołującej się do pracy w okresach objętych zaskarżoną decyzją. Jednocześnie z treści prawomocnego wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dnia 26 maja 2009 roku, sygn. akt VIII P 4928/05, wynika, że odwołująca się w okresie powstania niezdolności do pracy była pracownikiem(...) O. w W., którego następcą prawnym jest (...)w (...) Oddział w L.. Zgodnie z art. 365 § 1 KPC orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Oznacza to więc, że spełnione są obie przesłanki przyznania prawa do zasiłku chorobowego określone w art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej – odwołująca się była bowiem niezdolna do pracy, czego ZUS nie kwestionował, a ponadto ta niezdolność do pracy powstała w okresie objęcia jej obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym z tytułu stosunku pracy.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji ZUS powołał się na brak dokumentów w postaci zwolnień lekarskich i zaświadczenia ZUS Z-3 sporządzonego przez płatnika składek. ZUS uznał, że brak tych dokumentów uzasadnia odmowę przyznania A. R. prawa do zasiłku chorobowego. Odnosnie zaświadczeń lekarskich Sąd miał na uwadze, jak to wskazano wyżej, że zaświadczenia zostały one zarejestrowane w systemie ZUS, zatem nie może powoływać się skutecznie na ich brak. Potwierdzają one niezdolność odwołującej się do pracy we wskazanym w decyzji okresie.

Brak zaświadczenia płatnika składek ZUS Z-3 w ocenie Sądu nie może uzasadniać odmowy przyznania odwołującej się prawa do zasiłku chorobowego. Sąd miał bowiem na uwadze, że zaświadczenie to powinien wypełnić pracodawca u którego odwołująca była zatrudniona.. Z ustaleniem pracodawcy był jednak kłopot, bowiem odwołująca się złożyła pozew do Sądu i dopiero po toczącym się od grudnia 2005 roku do maja 2009 roku postępowaniu uzyskała korzystny dla siebie wyrok, który ustalał stosunek pracy między nią, a pracodawcą. W międzyczasie jednak jej pracodawca został zlikwidowany, jego obowiązki przejęła inna jednostka, która nie dostała dokumentacji zlikwidowanej jednostki. Po kilku latach zaś, gdy postępowanie wszczęte przez powódkę przed sądem pracy było nadal w toku, doszło do reaktywacji warszawskiego oddziału, w którym powódka pracowała. Nowa jednostka również, po nadesłaniu do niej zapytania przez ZUS, odpowiedziała, że nie ma dokumentacji pracowniczej odwołującej się. Nie można w ocenie Sądu w takiej sytuacji obciążyć odwołującej się konsekwencjami bałaganu organizacyjnego u jej pracodawcy. W sytuacji, gdy prawomocny wyrok przesądza, że faktycznie odwołująca się była zatrudniona w danym okresie, w którym powstała niezdolność do pracy, a więc posiadała tytuł do ubezpieczenia chorobowego, którym była objęta obowiązkowo, brak jedynie zaświadczenia ZUS Z-3, które nie zostało wypełnione z winy pracodawcy, nie może pozbawiać jej prawa do zasiłku chorobowego. Sąd ma bowiem na uwadze, że ubezpieczony nie może ponosić ryzyka związanego z niedopełnieniem obowiązków przez pracodawcę względem ZUS. Ubezpieczona bowiem dopełniła wszystkie obowiązki leżące po jej stronie, uzyskała zaświadczenia lekarskie, które następnie prawidłowo przekazywała. Organ rentowy zaś odnotował te zaświadczenia w swoim systemie. Odwołująca dbając o swoje interesy wytoczyła powództwo o ustalenie, że w danym okresie pozostawała w stosunku pracy, co implikuje objęcie jej w tym okresie ubezpieczeniem chorobowym. Odwołująca się dopełniła więc wszystkich swych obowiązków, dołożyła należytej staranności, aby wykazać ze swej strony wszelkie dowody potwierdzające, że przysługuje jej prawo do zasiłku. Jedynym brakiem jest

brak dokumentu, ZUS Z-3, który powinien złożyć jej pracodawca, W takiej sytuacji niezasadnym byłoby obciążanie odwołującej się skutkami zaniedbań pracodawcy.

Ponadto Sąd miał na uwadze, że obowiązek przedłożenia zaświadczenia ZUS Z-3 wynika z rozporządzenia, a więc aktu normatywnego niższego rzędu niż ustawa. W niniejszej sprawie z art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej wynika, że odwołująca się nabyła prawo do zasiłku chorobowego, była bowiem niezdolna do pracy w okresie objęcia jej ubezpieczeniem chorobowym.

Reasumując Sąd uznał, że odwołująca się miała prawo do zasiłku chorobowego w okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji ZUS.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)